RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 230.411 van 5 maart 2015
in de zaak A. 214.462/VII-39.275.

In zake : Jos VERWIJLEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Geelen
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 december 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 oktober 2014 waarbij aan Joseph Verwijlen de hernieuwing wordt geweigerd van zijn vergunning om het beroep van privédetective uit te oefenen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 februari 2015.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rutger Tibau, die loco advocaat Koen Geelen verschijnt voor verzoeker, en attaché Pascale Cornette, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is als "onderzoeker" werkzaam bij de dienst "Bijzondere onderzoeken en recuperatie schadegevallen" van de verzekeringsmaatschappij Ethias te Hasselt. Hij beschikt sinds 4 juni 1997 over een vergunning om het beroep van privédetective uit te oefenen.

3.2. Op 18 oktober 2011 dient hij een aanvraag in tot hernieuwing van zijn vergunning.

3.3. De procureur des Konings te Tongeren verleent op 26 juni 2012 een negatief advies over de aanvraag "gezien betrokkene door het parket Leuven in 2009 een minnelijke schikking werd aangeboden voor feiten van winkeldiefstal".

3.4. Op 9 januari 2014 verleent de procureur des Konings te Leuven aan de verwerende partij toestemming om inzage en afschrift te nemen van het

dossier betreffende de winkeldiefstal.

3.5. Op 27 mei 2014 bevestigt de procureur des Konings te Leuven dat aan verzoeker inzage mag worden verleend van dit dossier.

3.6. Bij brief van 3 juli 2014 wordt aan verzoeker meegedeeld dat de minister van Binnenlandse Zaken overweegt om zijn aanvraag tot hernieuwing van de vergunning als privédetective te weigeren. Als reden wordt vermeld :

> "Conform de bewoordingen van artikel 3, § 4 van de voornoemde wet van 19 juli 1991 beschikt de Minister van Binnenlandse Zaken, onafhankelijk van de verificatie van de in artikel 3 §§ 1 tot 3 opgesomde voorwaarden, over een appreciatiebevoegdheid betreffende de door de kandidaat privé-detective gepleegde feiten die, zelfs als ze niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een strafrechtelijke veroordeling, een ernstige tekortkoming van de beroepsdeontologie uitmaken en daarom raken aan het vertrouwen in de betrokkene.
>
> In het kader van de aanvraag tot het bekomen van de vernieuwing van de vergunning als privé-detective werd het advies gevraagd aan het Parket van de Procureur des Konings, dit conform artikel 2, § 1 van de voornoemde wet van 19 juli 1991.
>
> Het ontvangen advies van de Procureur des Konings te Tongeren d.d. 26 juni 2012 is ongunstig en vermeldt de volgende informatie:
>
> > 'In uitvoering van uw dienstbrief dd. 27.10.2011 onder hoger vermelde referte kan ik u mededelen dat mijn ambt ongunstig advies verleent aan voornoemde kandidaat gezien betrokkene door het parket Leuven in 2009 een minnelijke schikking werd aangeboden voor feiten van winkeldiefstal (hun referte LE.12.LC.2129-09)';
>
> Bij brief d.d. 10 februari 2014, uitgaande van het Parket van de Procureur des Konings te Leuven, werd de administratie in het bezit gesteld van een kopie van het dossier met referentie LE.12.LC.2129-09/S7. In het voornoemd dossier worden de omstandigheden van de winkeldiefstal als volgt omschreven:
>
> > 'Verwijlen gaat de winkelketen Fnac binnen en gaat onmiddellijk naar de DVD afdeling gelegen op de eerste etage van de winkelketen Fnac. In de DVD afdeling aangekomen neemt Verwijlen twee Blue Ray's, één DVD en enkele lege DVD hoesjes vast en neemt deze mee naar de benedenverdieping. Aldaar aangekomen begeeft hij zich naar een hoekje achteraan de winkel. Hier verwijdert hij de folie rond de Blue Ray's en steekt de Blue Rays in zijn linker jaszak. Vervolgens gaat hij naar de kassa en betaalt de DVD en de lege DVD hoesjes. Wanneer hij hierna naar buiten wandelt gaat het alarm niet af. Winkeldetective Daniels interpelleert Verwijlen en vraagt of deze wil mee komen naar een achterliggend lokaal. Aldaar aangekomen bekent Verwijlen onmiddellijk de feiten en haalt de twee Blue Ray's boven. Hij betaalt ook

onmiddellijk de ontvreemde goederen en dit in cash geld'.

U betaalde een minnelijke schikking in dit verband en u heeft hiervoor een schadevergoeding betaald aan het slachtoffer.

De voornoemde feiten werpen een negatief licht op uw deontologische geschiktheid voor het uitoefenen van de functie van privé-detective en kunnen aan de basis kunnen liggen van een weigering van de vernieuwing van de vergunning als privé-detective die door u werd aangevraagd".

Aan verzoeker wordt eveneens meegedeeld dat hij over een termijn van vijftien werkdagen beschikt om inzage te nemen van het administratief dossier en over een termijn van veertig werkdagen om zijn verweermiddelen in te dienen.

3.7. Op 22 juli 2014 dient verzoeker zijn verweermiddelen in.

3.8. Met een besluit van 10 oktober 2014 beslist de minister van Binnenlandse Zaken dat de hernieuwing van de vergunning wordt geweigerd. In de motivering van dit besluit wordt onder meer overwogen :

"(...)

Overwegende dat het algemeen belang er bij gebaat is dat slechts moreel en professioneel betrouwbare personen het beroep van privé-detective uitoefenen, dat hierbij het algemeen belang primeert op het privaat belang;

Overwegende dat ook feiten die niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een strafrechtelijke veroordeling, een ernstige tekortkoming van de beroepsdeontologie kunnen uitmaken en door de Minister van Binnenlandse Zaken in aanmerking kunnen genomen worden in het kader van artikel 3, § 4, van de detectivewet;

Overwegende dat de wet van 19 juli 1991 van openbare orde is, dat de problematiek van de privé-detectives heel nauw samenhangt met de problematiek van de openbare orde en veiligheid en dat de vergunning betrekking heeft op het specifieke beroep van privé-detective;

Overwegende dat de algemene doelstelling van de wet van 19 juli 1991 uitgaat van het principe het beroep van privé-detective enkel toegankelijk te maken voor betrouwbare personen die geen ongeoorloofde methodes gebruiken en van het groot belang van de betrouwbaarheidsvereiste (Gedr. St. Senaat, 1990-1991, nr. 1259/1, p. 1 en 2);

Overwegende dat de uitoefening van het beroep van privé-detective een absolute betrouwbaarheid en correctheid veronderstelt;

Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken over een appreciatiebevoegdheid beschikt betreffende de door de detective gepleegde feiten, die, zelfs als ze niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een

strafrechtelijke veroordeling, een ernstige tekortkoming van de beroepsdeontologie uitmaken en daarom raken aan het vertrouwen in de betrokkene (art. 3, § 4 van de voornoemde wet van 19 juli 1991); dat de hogervermelde feiten en de houding van de betrokkene dusdanig zijn dat ze dit vertrouwen ernstig raken doordat ze de morele integriteit en betrouwbaarheid aantasten, in het licht van de wet van 19 juli 1991".

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

5. Verzoeker stelt dat zijn vordering spoedeisend is omdat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat hij zijn functie van onderzoeker bij de verzekeringsmaatschappij Ethias niet meer kan uitvoeren. Zijn taak zou immers bestaan uit het verzamelen, onderzoeken en analyseren van informatie betreffende de oorzaken en omstandigheden van schadegevallen met een vermoeden van fraude en daarvoor moet hij kunnen handelen als privédetective. Als gevolg van de weigering tot hernieuwing van zijn vergunning kan hij die functie onmogelijk verder uitoefenen. Het gevaar bestaat dat zijn functie aan andere werknemers wordt toevertrouwd, zodat zijn beroepsbelangen onherroepelijk geschaad worden. Hij merkt op dat de Raad van State het spoedeisend karakter van een vordering tegen de weigering van een vergunning van privédetective al aanvaard heeft, wanneer de aanvrager daardoor zijn broodwinning dreigt te verliezen. Ook het moreel nadeel dat door dergelijke beslissing wordt berokkend, werd als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvaard.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift "een uiteenzetting van de feiten (bevatten) die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen". Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd "op elk moment" en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij "geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt" (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid "zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van (de) procedure (ten gronde) niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen" (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat volgt, dat het niet volstaat te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. Verzoeker stelt in essentie dat hij als gevolg van de bestreden beslissing zijn functie van onderzoeker bij de verzekeringsmaatschappij Ethias niet meer kan uitvoeren.

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de geldigheidsduur van verzoekers vergunning van privédetective verstreken is op 4 juni 2012, maar dat hij niettemin nog steeds de functie van onderzoeker uitoefent. In zijn verzoekschrift bevestigt hij dat hij "momenteel (werkt) als onderzoeker voor de verzekeringsmaatschappij Ethias in Hasselt". Het ontbreken van een vergunning van privédetective vormt dus kennelijk al meer dan twee jaar geen beletsel om de functie van onderzoeker uit te oefenen. Er mag derhalve worden aangenomen dat de uitoefening van die functie geen detectiveactiviteiten omvat. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat dit in de nabije toekomst anders zal zijn.

De spoedeisendheid van de vordering is niet aangetoond.

8. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf maart tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door
Elisabeth Impens, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Elisabeth Impens **Peter Sourbron**